

Στέφανε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε εἶτε διὰ λόγου εἶτε δι' ἐπιστολῆς ἥ μὴν
Β' Θεσσαλονικεῖς (Κεφ. Β' σελ. 1Ε)

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 25 Μαΐου 1959 (Π.Ο.Η.)
"Ετος ΙΑ'. Αριθ. 313 Τιμή Θέλλου Δρχ. 1
ΕΚΔΟΣΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ Γ.Ο.Σ.
Γραφεῖα: Ὁδὸς Κάνιγγος 32 Τηλ. 622.952 - Ἀθήναι

Διευθύνεται ὑπὸ Ἀμελοῦς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἑτάμηνος δρχ. 15.— Ἐτησίαι δρχ. 80
Ἑξαμηνιαῖοι: Ἑτάμ. δολ. 2.— Ἐτησίαι δολ. 4

ΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀλώσεως τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων δὲν ἀποτελεῖ μόνον μίαν ἀφορμὴν ἀναμνήσεων· συνιστᾷ καὶ ἓνα σημαντικὸν σταθμὸν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκκινεῖ, ὡς ἀπὸ ἀφετηρίας, μία σημαντικὴ ἱστορικὴ περίοδος τοῦ Ἑθνους, ἀποδείξασα τὴν ἔντασιν τοῦ ψυχικοῦ του δυναμισμοῦ, ἀποκαλύψασα τὰς ἀκενώτους πηγὰς καὶ ὑπογραμμίσασα μὲ ἰδιαίτεραν ἔμφασιν τὸν ἀδιάρρηκτον σύνδεσμον μεταξὺ τοῦ δυναμισμοῦ καὶ τῶν πηγῶν αὐτοῦ.

Ἐσπερινὸς πένθιμος καὶ μελαγχολικὸς ἡ 29 Μαΐου 1453· ὁρθρὸς πανηγυρικὸς καὶ φωταυγῆς ἡ 25 Μαρτίου 1821.

Πῶς διηλθε ὅμως κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν τοῦ ἐξαγνισμοῦ τοῦ ὁ σκλάβος;

Ὑστερούμενος, θλιβόμενος, κακουχούμενος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενος καὶ ὄρεσιν καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Τραγικὴ ἡ μοῖρα τῶν σκλάβων, καθίσταται τραγικωτέρα, ὅταν ἔχουν συναίσθησιν τοῦ εὐγενοῦς παρελθόντος τῶν καὶ τῆς ἱστορικῆς τῶν θέσεως.

Δὲν πρόκειται ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς νὰ ἀναπτύξωμεν τὰς συνθηκὰς ὑφ' ἃς ἔζη ὑπὸ τὸ καθεστῶς τῆς δουλείας τὸ ὑπόδουλον Ἑθνος. Ἀλλ' ὥστε ὑπάρχει Ἑλλήν νὰ μὴ τὰς γνωρίζῃ;

Θὰ σημειώσωμεν ἀπλῶς τὸ ἱστορικὸν θαῦμα τῆς ἐπιβιώσεως τοῦ δούλου ἔθνους διὰ μέσου τόσοσιν τραγικῶν συνθηκῶν, καὶ πρὸ παντὸς τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀπὸ τοὺς δυνάστας τῶν φοβερῶν θηρίων, τοῦ ἐξισλαμισμοῦ καὶ τοῦ ἐκδυτικισμοῦ.

Ποῦ ὀφείλεται λοιπὸν αὐτό;

Εἰς τὸν ἀκατάβλητον ψυχικὸν τοῦ δυναμισμόν!

Καὶ πόθεν ἤντησε οὗτος;

Ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν! Πολλοὶ διθυραμβικοὶ ὕμνοι πλέκονται, κατὰ τὰς ἐθνικὰς ἐπετείας καὶ δὴ κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἀλώσεως, ἀπὸ τοὺς ὁμιλητὰς διὰ τὸ «Ἑλληνικὸν πνεῦμα». Ἐὰν ὑπὸ τὸν ὄρον αὐτὸ ἐννοεῖται τὸ διαποτισθὲν ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ παράδοσιν λαϊκὸν φρόνημα τῶν Ἑλλήνων συμφωνοῦμε· ἐὰν ὅμως ὑπ' αὐτὸ νοεῖται παθολογικὴ μέχρι ὑστερίας λατρεία τῆς εἰδώλων τοῦ Ὀλύμπου, τότε θὰ ὑποδείξωμεν εἰς τοὺς θαυμαστάς δύο τινὰ· πρῶτον τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς κινδυνευούσης πόλεως ἀπὸ τοὺς «εἰδωλολάτραις» λογίους τοῦ κλασσικισμοῦ· δεύτερον τὴν ἔνοχον ἀδιαφορίαν, ποῦ ἐπέδειξε ἡ δύσις πρὸς τὴν θνήσκουσαν βασιλίδαν, ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν τῆς ἀποκορυφώσεως ἐν αὐτῇ τῆς μελέτης τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων (οὐμανισμοῦ).

Δὲν ὑποτιμῶμεν τοὺς πατρογονικοὺς θησαυροὺς· διακηρύσσομεν ὅμως ὅτι τὸν παλμὸν καὶ τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους ἐξησφάλισε ἀποκλειστικῶς ἡ δύναμις τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἀπορρέουσα ἐξ αὐτῆς χάρις καὶ εὐλογία!

Κατάσπαρτος ἡ Ἑλληνικὴ ὑπαιθρος ἀπὸ ἐξωκκλήσια!

Διὰ τί;

Ὅχι προφανῶς διὰ τουριστικοὺς καὶ καλαισθητικοὺς λόγους! Ἀλλὰ ἀπὸ ἄγιον πληθωρισμὸν εὐσεβείας, ἀπὸ ἀδυσώπητον ψυχολογικὴν ἀνάγκην!

Ἡ Ἐκκλησία διὰ τοῦ λειτουργικοῦ τῆς βίου ἐξηγίασε τὸν ψυχικὸν κόσμον τῶν ὑποδούλων, ἐξήγγινε τὸν πόνον τους, ἀνεπτέρωσε τὰς ἐλ-

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΙΣ ΣΟΒΑΡΟΤΑΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Ὡς εὐνουχισμὸς κατὰ τῆς φυλῆς καὶ ὡς ἀνώδυνον παιδομάζωμα δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ υἱοθεσία ἑλληνοπαίδων ὑπὸ ἀλλοδόξων καὶ ἄλλοθρήσκων ξένων. Τὸν κίνδυνον αὐτὸν ἐπεσήμαναν πολλοὶ παράγοντες, τελευταίως μάλιστα καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Ἰάκωβος.

Ἀπὸ τῆς παρούσης στήλης παραθέτομεν ἐμπνευσμένην διαμαρτυρίαν τοῦ εὐλαβεστάτου ἱερέως Μιχαὴλ Σαββοπούλου, σφίζουσας ἀπὸ ἔθνικόν παλμόν καὶ ὀρθόδοξον πίστιν.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ἱερέως Μιχαὴλ Ν. Σαββοπούλου

Ἐφημερίου Παλαιοημερολογιτῶν Δράμας

«Περὶ τῶν γενομένων ἀνθελληνικῶν υἱοθεσιῶν εἰς τὸ Ἐξωτερικόν».

Π ρ ὀ ς

τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ἐξοχότατον Ὑπουργὸν Προνοίας

Ἀξιοτίμους Βουλευτὰς Δράμας

Ἡμερήσιον Τύπον Δράμας, Θεσ/νίκης καὶ Ἀθηνῶν

Ἀ θ ῆ ν α ς

Παλαιοημερολογίται νομοῦ Δράμας μετὰ βαθμ

πίδας του.

Ἡ Ἐκκλησία διὰ τῶν μοναστηρίων τῆς ἐπαίδευσεν τὸν ραγιᾶ, περιέβαλε τὸν πεινῶντα, ἐνέδυσεν τὸν γυμνητεύοντα, ἐφώτισεν τὴν ψυχὴν τοῦ ἀπὸ τὸ καταναυκτικὸν μεγαλεῖον τῆς ἡσυχίας του, περιεφρούρησε τοὺς ἱστορικοὺς τίτλους τοῦ ἔθνους.

Ἡ Ἐκκλησία διὰ τῶν λογίων τῆς διεισέτηρσε ἀλώβητον μὲν τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ὅγιᾶ δὲ τὸν κοινωνικὸν καὶ ἰδιωτικὸν βίον τῶν σκλάβων.

Ἐσπερινὸς 1453. Ὁρθρος 1821. Κατὰ τὴν ἀσέληνον καὶ ἀφώτιστον αὐτὴν ἀγρυπνίαν τοῦ ἔθνους, ὅτε «ἔλα τᾶσκιαζε ἡ φάβρα καὶ τὰ πλάκων ἡ σκλαβιά» ἕνα φῶς ἔλσμπε, ἐθέρμαινε, καθοδηγεῖ τὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας!

Αὕτη εἶναι ἡ ἀπλὴ ἀλήθεια. Τὸ 1453 ἐσχέθη μία αὐτοκρατορία, διότι κατὰ Θεοκυδίδην «πάντα πέφυκε καὶ ἐλασσοδοσθαι», ἐσώθη ἕνας λαός, διότι κατὰ τὸν Κύριον «ὁ πιστεύων κἂν ἀποθάνη ζήσεται».

Ὁ σύνδεσμος τοῦ λαοῦ μὲ τὰς πηγὰς τοῦ ψυχικοῦ του δυναμισμοῦ, τὴν Ὁρθοδοξίαν του, ἐξασφαλίζει τὴν ἐπιβίωσίν του. Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι διακοσμητικὰ στοιχεῖα, ἄνευ ἀξίας, εἴτε ὀρμώνται ἀπὸ πολιτικὴν σκοπιμότητα, εἴτε ὀφείλονται εἰς στενοκεφαλικὴν προγονοπληξίαν.

Καὶ αὐτὴν τὴν εὐθύνην ἐπωμιζόμεθα ὡς ἔθνος.

τάτης θλίψεως καὶ πικρίας ἀναφέρονται πρὸς Ὑμᾶς καὶ διαμαρτύρονται ἐντόνως διὰ τὰς ἐπὶ δεκαετίαν συνεχιζομένας ἀνθελληνικὰς καὶ ἀντιχριστιανικὰς υἱοθεσίας ἑλληνοπαίδων ὑπὸ ξένων. Αἱ υἱοθεσίαι αὗται αὐτόχρημα ἐγκληματικαί, εἶναι διαρροὴ καὶ ἀφαίμαξις ἑλληνικοῦ γνησίου αἵματος, Ὁρθοδόξων ἐπ' ὠφελείᾳ ξένων ἔθνων καὶ δὴ Ἑβραϊσμοῦ. Αἱ υἱοθεσίαι αὗται ὁμοῦ μετὰ τῶν ὁμαδικῶν μεταναστευόντων ἔθνικοφρόνων νέων, εἰς ἡμέρας Ἑθνικῆς δοκιμασίας θὰ ἐπιδράσουν κακῶς, ἐπὶ τῶν τυγχόντων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐναντι τοῦ Σλαβισμοῦ καὶ λοιπῶν ἐχθρῶν καὶ βαθμιαίως θὰ καταστήσουν τὴν Ἑλλάδα χώραν γερόντων καὶ ἀριστεροφρονούντων. Αἱ υἱοθεσίαι αὗται τελούμεναι μὲ τὴν ἔμπνευσιν καὶ σατανικότητα τῆς Παγκοσμίου Μασσονίας ἀποτελοῦν ἀφ' ἑνὸς ὄνειδος καὶ ἀφ' ἑτέρου νέον εἶδος γενοκτονίας καὶ παιδομαζώματος. Εἶναι ψευδὴς ἡ ἀνακοίνωσις διὰ τοῦ τύπου τῆς 17.1.1959 τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α. ὅτι τὰ υἱοθετηθέντα βρέφη ἐν Ἑλλάδι, υἱοθετήθησαν ὑπὸ Ἑλληνορθόδοξων Ἀμερικανῶν, δεδομένου ὅτι εἰς τὸ ἔγγυς παρελθὼν αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες βροῖθουν φωτογραφίαν ἀχραιφῶν Ἀμερικανῶν μὴ Ὁρθοδόξων βασιζόντων υἱοθετηθέντα παρ' αὐτῶν βρέφη Ἑλληνορθόδοξα. Εἰς τὴν χώραν τῶν παραδόξων τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου Θεὸς εἶναι τὸ χρῆμα, αἱ κατ' ἐπίφρασιν υἱοθεσίαι ἀποτελοῦν βιομηχανικὴν ἀγοραπωλησίαν ψυχῶν—καὶ δυστυχῶς εἰς τὴν τροφοδότησιν τῆς σωματεμπορίας ταύτης συνετέλεσαν ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀδελφᾶτα Βρεφικῶν Σταθμῶν καὶ δικηγόροι καὶ δικασταί.

Ἐν ὀνόματι τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Αἰωνίας Ἑλλάδος ἀξιούμεν:

1) Τὴν σταμάτησιν τοῦ κακοῦ τούτου τῆς υἱοθεσίας ἀκόμη καὶ εἰς Ἑλλήνας τοῦ Ἐξωτερικοῦ,

2) τὴν ἐρευνῆσιν τῆς τύχης τῶν υἱοθετηθέντων ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,

3) τὴν τιμωρίαν καὶ τὸν στιγματισμὸν τῶν ὁσων συνετέλεσαν εἰς τὸ ἐγκλημα τῆς γενοκτονίας ταύτης.

4) τὴν ἀπλοποίησιν τῶν περὶ υἱοθεσιῶν διατάξεων ὑπὸ μόνῃ Ἑλληνορθόδοξων ἐσωτερικοῦ καὶ

5) τὸν στιγματισμὸν τοῦ ἐν Νέᾳ Υόρκῃ Β. Ἀμερικῆς δικηγόρου Σκόπα, Ἑλλήνος τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν ἀφάρεσιν τοῦ πρὸ ἐτῶν δοθέντος εἰς αὐτὸν ἐν Ἑλλάδι Ἑλλήν. Βασιλικοῦ παρασήματος.

Μετ' εὐχῶν διαπύρουν

† Ἱερὺς Μιχαὴλ Νικ. Σαββόπουλος

Ὁδὸς Παιδεστοῦ 37

Ἐν Δράμᾳ τῇ 24 Μαΐου 1959

Ὑπεύθυνος ὅλης Παναγιώτης Ι. Βρετᾶκος

Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι

Τυπογραφείου Γεώργιος Σερμίνης

Θεμιστοκλέους 33

Ζητήματα καὶ κρησιζέται τὰς παλαιότητας, ὡς ἐκιδάχθητε εἶτε διὰ λόγου εἶτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν
Β' Θεσσαλονικεῖς (Κεφ. Β' στιχ. 15)

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 25 Μαΐου 1959 (Π.Ο.Η.)
"Ετος ΙΔ'. Ἀριθ. 313 Τιμή Φύλλου Δρχ. 1

ΕΚΔΟΣΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΤΕΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ Γ.Ο.Χ.
Γραφεῖα: Ὁδὸς Κάνιγγος 32 Τηλ. 622.952 - Ἀθήναι

Διευθύνεται ἐπὶ ἀμελοῦς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐξάμηνος δραχ. 15.— Ἐτησία δραχ. 80

Ἐξαετηρικῶς: Ἐξάμ. δολ. 2.— Ἐτησία δολ. 4

ΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀλώσεως τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων δὲν ἀποτελεῖ μόνον μιαν ἀφορμὴν ἀναμνήσεων· συνιστᾷ καὶ ἓνα σημαντικὸν σταθμὸν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκκινεῖ, ὡς ἀπὸ ἀφετηρίας, μία σημαντικὴ ἱστορικὴ περίοδος τοῦ Ἑθνους, ἀποδείξασα τὴν ἔντασιν τοῦ ψυχικοῦ του δυναμισμοῦ, ἀποκαλύψασα τὰς ἀκένωτους πηγὰς καὶ ὑπογραμμίσασα μὲ ἰδιαιτέραν ἔμφασιν τὸν ἀδιάρρηκτον σύνδεσμον μετὰ τοῦ δυναμισμοῦ καὶ τῶν πηγῶν αὐτοῦ.

Ἐσπερινὸς πένθος καὶ μελαγχολικὸς ἡ 29 Μαΐου 1453· ὄρθρος πανηγυρικὸς καὶ φωταυγῆς ἡ 25 Μαρτίου 1821.

Πῶς διηλθε ὅμως κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν τοῦ ἐξαγνισμοῦ τοῦ ὁ σκλάβος;

Ὑστερούμενος, θλιβόμενος, κακουχούμενος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενος καὶ ὄρεσιν καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Τραγικὴ ἡ μοῖρα τῶν σκλάβων, καθίσταται τραγικωτέρα, ὅταν ἔχουν συναίσθησιν τοῦ εὐγενοῦς παρελθόντος τῶν καὶ τῆς ἱστορικῆς τῶν θέσεως.

Δὲν πρόκειται ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς νὰ ἀναπτύξωμεν τὰς συνθηκὰς ὑφ' ἃς ἔζη ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς δουλείας τὸ ὑπόδουλον Ἑθνος. Ἀλλωστε ὑπάρχει Ἑλλήν νὰ μὴ τὰς γνωρίζῃ;

Θὰ σημειώσωμεν ἀπλῶς τὸ ἱστορικὸν θαῦμα τῆς ἐπιβιώσεως τοῦ δούλου ἔθνους διὰ μέσου τόσοις τραγικῶν συνθηκῶν, καὶ πρὸ παντός τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀπὸ τοῦ δυνάστη τῶν φοβερῶν θηρίων, τοῦ ἐξισλαμισμοῦ καὶ τοῦ ἐκδυτικισμοῦ.

Ποῦ ὀφείλεται λοιπὸν αὐτό;

Εἰς τὸν ἀκατάβλητον ψυχικὸν του δυναμισμόν!

Καὶ πόθεν ἦντλησε οὗτος;

Ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν! Πολλοὶ διθυραμβικοὶ ὕμνοι πλέκονται, κατὰ τὰς ἐθνικὰς ἐπετείας καὶ δὴ κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἀλώσεως, ἀπὸ τοῦς ὁμιλητὰς διὰ τὸ «Ἑλληνικὸν πνεῦμα». Ἐάν ὑπὸ τὸν ὄρον αὐτὸ ἐννοεῖται τὸ διαποτισθὲν ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ παράδοσιν λαϊκὸν φρόνημα τῶν Ἑλλήνων συμφωνοῦμε· ἐάν ὅμως ὑπ' αὐτὸ νοεῖται παθολογικὴ μέχρι ὑστερίας λατρεία τῆς εἰδώλων τοῦ Ὀλύμπου, τότε θὰ ὑποδείξωμεν εἰς τοὺς θαυμαστάς δύο τινὰς· πρῶτον τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς κινδυνευοῦσης πόλεως ἀπὸ τοῦς «εἰδωλολάτραις» λογίους τοῦ κλασικισμοῦ· δεύτερον τὴν ἔνοχον ἀδιαφορίαν, ποῦ ἐπέδειξε ἡ δύσις πρὸς τὴν θνήσκουσαν βασιλίδαν, ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν τῆς ἀποκορυφώσεως ἐν αὐτῇ τῆς μελέτης τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων (οὐμανισμοῦ).

Δὲν ὑποτιμῶμεν τοὺς πατρογονικοὺς θησαυροὺς· διακηρύσσομεν ὅμως ὅτι τὸν παλμὸν καὶ τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους ἐξησφάλισε ἀποκλειστικῶς ἡ δύναμις τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἀπορρέουσα ἐξ αὐτῆς χάρις καὶ εὐλογία!

Κατάσπαρτος ἡ Ἑλληνικὴ ὑπαιθρος ἀπὸ ἐξωκλήσια!

Διὰ τί;

Ὅχι προφανῶς διὰ τουριστικοὺς καὶ καλαίσθητικούς λόγους! Ἀλλὰ ἀπὸ ἁγίων πληθωρισμὸν εὐσεβείας, ἀπὸ ἀδυσώπητον ψυχολογικὴν ἀνάγκην!

Ἡ Ἐκκλησία διὰ τοῦ λειτουργικοῦ της βίου ἐξηγίλασε τὸν ψυχικὸν κόσμον τῶν ὑποδούλων, ἐξηγίνισε τὸν πόνον τοῦς, ἀνεπτέρωσε τὰς ἐλ-

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΙΣ ΣΟΒΑΡΟΤΑΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Ὡς εὐνουχισμὸς κατὰ τῆς φυλῆς καὶ ὡς ἀνώδυνον παιδομάζωμα δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ υἱοθεσία ἑλληνοπαίδων ὑπὸ ἁλλοδόξων καὶ ἁλλοθρήσκων ξένων. Τὸν κίνδυνον αὐτὸν ἐπεσήμαναν πολλοὶ παράγοντες, τελευταίως μάλιστα καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Ἰάκωβος.

Ἀπὸ τῆς παρούσης στήλης παραθέτομεν ἐμπνευσμένην διαμαρτυρίαν τοῦ εὐλαβεστάτου ἱερέως Μιχαὴλ Σαββοπούλου, σφίζουσας ἀπὸ ἐθνικὸν παλμὸν καὶ ὀρθόδοξον πίστιν.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ἱερέως Μιχαὴλ Ν. Σαββοπούλου

Ἐφημερίου Παλαισημερολογιτῶν Δράμας

«Περὶ τῶν γενομένων ἀνθελληνικῶν υἱοθεσιῶν εἰς τὸ Ἐξωτερικόν».

Π ρ ὁ ς

τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ἐξοχότατον Ὑπουργὸν Προνοίας

Ἀξιοτίμους Βουλευτὰς Δράμας

Ἡμερησίον Τύπον Δράμας, Θεσ/νίκης καὶ Ἀθηνῶν

Ἀ θ ῆ ν α ς

Παλαισημερολογῆται νομοῦ Δράμας μετὰ βαθμ

πίδας του.

Ἡ Ἐκκλησία διὰ τῶν μοναστηρίων τῆς ἐπαίδευσε τὸν ραγιᾶ, περιέβαλε τὸν πεινῶντα, ἐνέδωσε τὸν γυμνητεύοντα, ἐφώτισε τὴν ψυχὴν τοῦ ἀπὸ τὸ κατανυκτικὸν μεγαλεῖον τῆς ἡσυχίας του, περιεφρούρησε τοὺς ἱστορικοὺς τίτλους τοῦ ἔθνους.

Ἡ Ἐκκλησία διὰ τῶν λογίων τῆς διетήρησε ἀλώβητον μὲν τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ὅγια δὲ τὸν κοινωνικὸν καὶ ἰδιωτικὸν βίον τῶν σκλάβων.

Ἐσπερινὸς 1453. Ὁρβρος 1821. Κατὰ τὴν ἀσέληνον καὶ ἀφώτιστον αὐτὴν ἀγρυπνίαν τοῦ ἔθνους, ὅτε «ὄλα τᾶσκιαζε ἡ φεβέρσ καὶ τὰ πλάκων ἡ σκλαβιά» ἕνα φῶς ἔλαμπε, ἐθέρμαινε, καθοδῆγει. Τὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας!

Αὕτη εἶναι ἡ ἀπλὴ ἀλήθεια. Τὸ 1453 ἐχάθη μία αὐτοκρατορία, διότι κατὰ Θεοκυδίδην «πάντα πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι», ἐσώθη ἕνας λαός, διότι κατὰ τὸν Κύριον «ὁ πιστεύων κἂν ἀποθάνη ζήσεται».

Ὁ σύνδεσμος τοῦ λαοῦ μὲ τὰς πηγὰς τοῦ ψυχικοῦ του δυναμισμοῦ, τὴν Ὁρθοδοξίαν του, ἐξασφαλίζει τὴν ἐπιβίωσίν του. Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι διακοσμητικὰ στοιχεῖα, ἄνευ ἀξίας, εἴτε ὀρμῶνται ἀπὸ πολιτικὴν σκοπιμότητα, εἴτε ὀφείλονται εἰς στενοκεφαλικὴν προγονοπληξίαν.

Καὶ αὐτὴν τὴν εὐθύνην ἐπωμιζόμεθα ὡς ἔθνος.

τάτης θλίψεως καὶ πικρίας ἀναφέρονται πρὸς Ὑμᾶς καὶ διαμαρτύρονται ἐντόνως διὰ τὰς ἐπὶ δεκαετίαν συνεχιζόμενας ἀνθελληνικὰς καὶ ἀντιχριστιανικὰς υἱοθεσίας Ἑλληνοπαίδων ὑπὸ ξένων. Αἱ υἱοθεσίαι αὗται αὐτόχρημα ἐγκληματικά, εἶναι διαπορῇ καὶ ἀφαίμαξις ἑλληνικοῦ γνησίου αἵματος, Ὁρθόδοξων ἐπ' ὀφελείᾳ ξένων Ἑθνῶν καὶ δὴ Ἑβραϊσμοῦ. Αἱ υἱοθεσίαι αὗται ὁμοῦ μετὰ τῶν ὁμαδικῶν μεταναστευόντων Ἑθνικοφρόνων νέων, εἰς ἡμέρας Ἑθνικῆς δοκιμασίας θὰ ἐπιδράσουν κακῶς, ἐπὶ τῶν τυχῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐναντι τοῦ Σλαβισμοῦ καὶ λοιπῶν ἐχθρῶν καὶ βαθμιαίως θὰ καταστήσουν τὴν Ἑλλάδα χώραν γερόντων καὶ ἀριστεροφρονούντων. Αἱ υἱοθεσίαι αὗται τελοῦμεναι μὲ τὴν ἐμπνευσιν καὶ σατανικότητα τῆς Παγκοσμίου Μασσονίας ἀποτελοῦν ἀφ' ἑνὸς ὄνειδος καὶ ἀφ' ἑτέρου νέον εἶδος γενοκτονίας καὶ παιδομαζώματος. Εἶναι ψευδὴς ἡ ἀνακοίνωσις διὰ τοῦ τύπου τῆς 17.1.1959 τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α. ὅτι τὰ υἱοθετηθέντα βρέφη ἐν Ἑλλάδι, υἱοθετήθησαν ὑπὸ Ἑλληνορθόδοξων Ἀμερικανῶν, δεδομένου ὅτι εἰς τὸ ἐγγὺς παρελθὸν αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες βροῖθουν φωτογραφίαν ἀγκραιφῶν Ἀμερικανῶν μὴ Ὁρθοδόξων βασιζόντων υἱοθετηθέντα παρ' αὐτῶν βρέφη Ἑλληνορθόδοξα. Εἰς τὴν χώραν τῶν παραδόξων τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου Θεὸς εἶναι τὸ χρῆμα, αἱ κατ' ἐπίφασιν υἱοθεσίαι ἀποτελοῦν βιομηχανικὴν ἀγοραπωλησίαν ψυχῶν—καὶ δυστυχῶς εἰς τὴν τροφοδότησιν τῆς σωματεμπορίας ταύτης συνετέλεσαν ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀδελφᾶτα Βρεφικῶν Σταθμῶν καὶ δικηγόροι καὶ δικασταί.

Ἐν ὀνόματι τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Αἰωνίας Ἑλλάδος ἀξιόθμεν:

1) Τὴν σταμάτησιν τοῦ κακοῦ τούτου τῆς υἱοθεσίας ἀκόμη καὶ εἰς Ἑλλήνας τοῦ Ἐξωτερικοῦ,

2) τὴν ἐρευνήσιν τῆς τύχης τῶν υἱοθετηθέντων ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,

3) τὴν τιμωρίαν καὶ τὸν στιγματισμὸν τῶν ὁσων συνετέλεσαν εἰς τὸ ἐγκλημα τῆς γενοκτονίας ταύτης,

4) τὴν ἀπλοποίησιν τῶν περὶ υἱοθεσιῶν διατάξεων ὑπὸ μόνῃ Ἑλληνορθόδοξων ἐσωτερικοῦ καὶ

5) τὸν στιγματισμὸν τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Β. Ἀμερικῆς δικηγόρου Σκόπα, Ἑλλήνος τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ποδ' ἐτῶν δοθέντος εἰς αὐτὸν ἐν Ἑλλάδι Ἑλλήν. Βασιλικοῦ παρασήματος.

Μετ' εὐχῶν διαπύρων

† Ἱερεὺς Μιχαὴλ Νικ. Σαββόπουλος

Ὁδὸς Παιδεστοῦ 37

Ἐν Δράμῃ τῇ 24 Μαΐου 1959

Ὑπεύθυνος ὅλης Παναγιώτης Ι. Βρετᾶκος

Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι

Τυπογραφείου Γεώργιος Σερμπίνη

Θεμιστοκλέους 33

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

Ἡ 29ῃ Μαΐου 1453 εἶναι ἡ ἀποφράς ἡμέρα τοῦ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐἰς ὁλόκληρος κόσμος βυζαντινῆς λαμπρότητος καὶ χριστιανικοῦ μεγαλείου ἐπνίγη εἰς τὸ αἷμα του. Ἡ Κωνσταντινούπολις ἔπεσε. Ἡ τιμημένη πόλις τῶν χριστιανῶν καيسάρων καὶ τῶν μεγάλων πατριαρχῶν ἐξεμέτρησε πᾶσι τὸ ζῆν.

Ἡ περιγραφὴ τοῦ τέλους τῆς τραγωδίας αὐτῆς εἶναι κατὰ περισσώτερον ἀπὸ φοβητικὴν. Ἡ ἀντοχὴ ἄλλωστε τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς καὶ διανοίας εἶναι περιορισμένη, ὥστε νὰ μὴ ἡμπορῇ νὰ δώσῃ ὁλόκληρον τὴν ὁδὴν τῶν κολασμένων ἐν ἐκείνων ὥρων.

Οἱ ἱστορικοὶ τῆς ἀλώσεως ὁ Κριτόπουλος, ὁ Φρατζῆς, ὁ Δούκας, ὁ Χαλκοκονδύλης αἰσθάνονται νὰ συντρίβωνται κατὰ ἀπὸ τὴν ἀνάμνησιν τῆς φοβητικῆς παραμορφωμένης εἰκόνης τῆς σφαγιασμένης πρωτενούσης. Τὰ ἴδια αἰσθήματα δοκιμάζει καθένας ποὺ πλησιάζει τὸ φάσμα τῆς κατηραμένης ἡμέρας τῆς 29ης Μαΐου.

Πεντακόσια ἔτη συνεληρώθησαν καὶ ὅμως ἡ ψυχὴ μας δὲν λέγει νὰ παρηγορηθῇ. Μέσα εἰς τὸ αἷμα τῆς φυλῆς τρέχει ὁ μέγας πόνος διὰ τὸ μεγαλεῖον ποὺ ἐχάθη, διὰ τὴν δόξαν ποὺ ἐρημώθη.

Καὶ ὅσον προχωροῦμεν πρὸς τὸ μέλλον τόσον περισσώτερον μᾶς καταδιώκει ἡ κραυγὴ τοῦ παρελθόντος. Ἐχομεν τὴν αἰσθησιν ὅτι εἴμεθα ἀποκεκομμένοι ἀπὸ τὴν βιολογικὴν καὶ πνευματικὴν ρίζαν τῆς φυλῆς. Ὅτι πνιγόμεθα, ὅτι εἰς τὸ αὔριον παραμονεύει ὁ ἀφανισμὸς μας. Μᾶς τὸ υπενθυμίζει ἡ 29ῃ Μαΐου κατ' ἔτος

Μᾶς υπενθυμίζει ἀκόμη ὅτι οὐδὲν κραταῖον βασίλειον ἐπὶ γῆς εἶναι αἰώνιον ἂν δὲν ὑπηρετεῖ καὶ αἰωνίας ἀρχῆς. Ὁ νόμος αὐτός δὲν ἡμποροῦσε νὰ παραβιασθῇ διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ Βυζαντίου.

Οἱ βυζαντινοὶ τῆς παρακμῆς δὲν εἶχον μεταμορφωθῇ ἀπὸ τὸ ὑψηλὸν χριστιανικὸν πνεῦμα, δὲν εἶχον ἀλλάξῃ ζωὴν. Διετήρουν τὴν ἀντιχριστιανικὴν δουλείαν ἐνῷ ταυτοχρόνως ἀνέθετον τὴν υπεράσπισιν τῶν εἰς τοὺς Λατίνους. Ἀπὸ τὸ ἐν μέρος χλιδὴ καὶ ἀτομικισμός, ἀπὸ τὸ ἄλλο ἐξαθλίωσις υἱικὴ καὶ πνευματικὴ. Μεταξὺ αὐτῶν τῶν συμπληγᾶδων τὸ θεῖον κήρυγμα τοῦ Ναζωραίου καὶ ἡ παναρχαία παράδοσις τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, ματαίως ἡγωνίζοντο νὰ ἐπιβιώσουν.

Καὶ ὁ Κύριος τῶν ἀνθρωπίνων τυχῶν, ὅστις δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀφίση ἐπ' ἀπειρον ἀτιμώρητον τὴν θεομπαίξαν ἐξαπέλυσσε κατ' αὐτῆς τὴν ἀσιατικὴν λαίλαπα τοῦ ἀφανισμοῦ

Ἀλλὰ ὅπως τὸ Βυζάντιον ἐχάθη ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας του οὕτως εἶναι δυνατόν ν' ἀνακτηθῇ καὶ πάλιν ἂν ὁ σύγχρονος ἑλληνισμός κερδίσει τὸ ἀπολεσθὲν ἔδαφος. Ἡ ἱστορία κερδίζεται ἢ χάνεται μόνον εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ἰδεῶν. Οὐαὶ δὲ καὶ ἀλλοίμονον ἂν τὸ τρισμέγιστον ἐκεῖνον γεγονός τῆς 29ης Μαΐου 1453 δὲν ἀκουσθῇ δι' ἡμᾶς σήμερον ὡς ἡ ἐγεργήριος σάλπιγξ τοῦ Ἀγγέλου τῆς Ἀποκαλύψεως.

Ἀπὸ τὸν χώρον
τῶν ἀναμνήσεων

ΜΙΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος! 1935. Ὁλος ὁ κόσμος, ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς κατευθύνεται εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Κοιμήσεως Θεοτόκου, παρὰ τὸν Κολωνόν.

Ὁ Ἱερὸς αὐτὸς Ναός, τὸν ὁποῖον ὠκοδόμησε ὁ πατὴρ Παρθένιος καὶ διέθεσε εἰς τὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον τότε ἐξεπροσώπει ἡ Ἱερὰ Κοινότης, ἦτο πλήρης κόσμου, ὥστε νὰ μὴ δύναται κανεὶς νὰ πλησιάσῃ οὔτε μέχρι τοῦ προαυλίου.

Τί συνέβαινε;

Ἐνα μεγάλο γεγονός!

Ἀρχιερεῖς, ὁ Δημήτρ. ἄδης Γερμανός, ὁ Φλωρίνης Χρυσόστομος καὶ ὁ Ζακύνθου Χρυσόστομος εἶχον προσχωρήσει εἰς τὸ κίνημα τῆς ἀγωνιζομένης Ὁρθοδοξίας καὶ ἀνελάμβανον ἐπισήμως τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν διαποίμηνσιν τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος.

Ρίγη συγκινήσεως καὶ συγκλονιστικὸς ἐνθουσιασμός, κατέλαβε τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα.

Οἱ τρεῖς ἀρχιερεῖς προχωροῦν πρὸς τὴν πλατεῖαν Κολωνοῦ, ὅπου ἀναγιγνώσκουν τὸ βαρυσήμαντον διάγγελμα τῶν, δι' οὗ ἀνήγγελλον τὴν ἱστορικὴν ἀπόφασίν των.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν των εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὁ κόσμος συνωθεῖται διὰ νὰ ἀσπασθῇ τὰς τιμὰς χεῖρας των.

Ἡ προσέλευσις τῶν ἐγκαινιάζει μίαν νέαν περίοδον ἀγῶνος, πανορθόδοξου προβολῆς. Κινητοποιοῦνται ὅλαι αἱ Ἐκκλησίαι τοῦ ἐξωτερικοῦ, διὰ νὰ ἀποτρέψουν τοὺς εὐθαρσεῖς Ἀρχιερεῖς ἀπὸ τὸ διάβημά των!

Υπόσχονται, ἀπειλοῦν!

Οἱ Ἀρχιερεῖς ὅμως παραμένουν ἐδραῖοι καὶ ἀμετακίνητοι.

Μετὰ ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν, ὁ Ζακύνθου Χρυσόστομος ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα ἐπιστρέφει, θθεν ἐξεκίνησε. Οἱ ἕτεροι δύο βαδίζουν τὴν ὁδὸν τῆς ἐξορίας.

Σήμερα καὶ οἱ τρεῖς δὲν ἀνήκουν πλέον εἰς τὴν στρατευομένην Ἐκκλησίαν. Ἐχουν ἀπέλθει τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὴν πέραν τοῦ τάφου πραγματικότητα.

Τὸ ποίμνιον ὅμως εἶναι καὶ πάλιν ἀπορφανισμένον, λυπούμενον, θλιβόμενον. Ἐλπίζει ὅμως μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ἡ Θεία Πρόνοια δὲν θά τὸ ἐγκαταλείψῃ τελικῶς

Τὸ καθήκον τῶν ἀγωνιζομένων εἶναι ἡ προσευχὴ, ἡ ἀγάπη, ἡ πειθαρχία.

Ὁ Θεὸς ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ αἷτημα τῶν ἀγωνιζομένων καὶ νὰ ἐπιβραβεύσῃ τὴν πίστιν τῶν τέκνων του.

Εἰς τὸ περιθώριον τῆς Ἱστορίας

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ (1925)

Ἀπὸ τὴν στήλην αὐτὴν θὰ ὁμιλήσῃ καὶ πάλιν εἰς τὸ πανελλήνιον πλήρωμα τῆς διωκομένης Ὁρθο. δοξίας ὁ παλαίμαχος ἀγωνιστὴς κ. Κωνσταντῖνος Νικολακόπουλος.

Συφυλλίζει μὲ συγκίνησι τὸ βιβλίον τῶν ἀναμνήσεών του καὶ ἡ προσοχὴ του σταματᾷ στὸ 1925.

Θὰ ἐγίνοντο τὰ πρῶτα Χριστούγεννα μετὰ τὴν ἀντικανονικὴ ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου.

Εἰς ποίαν ὁμῶς Ἐκκλησίαν θὰ ἐτελοῦντο ;

Ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη εἰς τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Βλαχάβα 2 ἀκμάζον τότε κατὰστημα τοῦ ἐνθέου ζηλωτοῦ Ἀνδρέα Βαπορίδη ὅπερ ἐθυσιάσθη κυριολεκτικῶς εἰς τὸν βωμὸν τοῦ ἀγῶνος !

Ἀξιομνημόνευτα κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην σύσκεψιν τὰ ὀνόματα τῶν Ἰωάννου Σιδέρη, Κων(νου) Εὐγκον, Ἰωάννου Διατσίντου (μετέπειτα ἱερομονάχου Ἰακώβου) μακαριτῶν ἤδη καὶ ἀειμνήστων ἀδελφῶν μας, τῶν Περ Γκέτουρα, Ἀνδρ. Βαπορίδη καὶ Κων(νος) Νικολακόπουλος, ἐπιζώντων ἤδη παλαιμάχων.

Ἀπεφασίσθη λοιπὸν νὰ γίνῃ κατανυκτικὴ ἀγρυπνία εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Θεράποντος, παρὰ τὸν συνοικισμὸν Ζωγράφου, ἀνήκοντος εἰς τὸν Σύλλογον Καρυτινῶν καὶ προσφερθέντος ὑπὸ τοῦ συμβούλου Χρονοπούλου, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ κ. Κων. Νικολακοπούλου.

Ἱερεὺς ὁ ἐξ Ἀγίου Ὄρους Ἱερομόναχος Παρθένιος, ἄλλος καὶ ὄχι ὁ γνωστὸς παλαίμαχος καὶ ἀγωνιστὴς ἡγούμενος τῆς Βαρυμπόμπης.

Ψάλλται ὁ ἀειμνήστος Γεώργιος Κουκουλάκης πατὴρ τοῦ καλλιφώνου ἱεροψάλτου μας Νικολάου καὶ ὁ μαθητὴς του Κων(νος) Νικολακόπουλος.

Ὅλα ἦσαν ἑτοιμα !

Τὸ βράδυ 3 000 ἄνθρωποι εὐρίσκοντο ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ἡ ἀγρυπνία ἤρχισε κανονικῶς, ἀπὸ τὴν λιτὴν. Μεταξὺ τοῦ ἐκκλησιάσματος εἰς ψίθυρος ἀκούεται :

«Ἐρχονται» !!

Τί εἶχε συμβῇ ;

Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν εἰδοποίησε ἀμέσως τὰς Στρατιωτικὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τὸν «τόπον τοῦ ἐγκλήματος» ἐσπευσαν ἄνδρες τοῦ Ὁρχου τῶν Ἀυτοκινήτων, 4 ὄρειβατ καὶ πυροβόλα καὶ κατέλαβον τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ Ναοῦ. Ἡ δύναμις ἐτέλει ὑπὸ τὰς διαταγὰς 15 ἀξιωματικῶν.

Ἐντὸς ὀλίγου δίδεται τὸ τηλεσίγραφον :

«Ἡ θὰ βγῇτε ἢ θὰ ρίξουμε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ θὰ σᾶς πλακώσουμε» !

Τὸ τηλεσίγραφον, ὅπως ἦτο φυσικόν, ἔμεινε χωρὶς ἀπάντησιν.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ἔθεσαν προληπτικὴν φρουρὰν ἐκ 15 ἀνδρῶν εἰς ἐκάστην θύραν τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἱερέως.

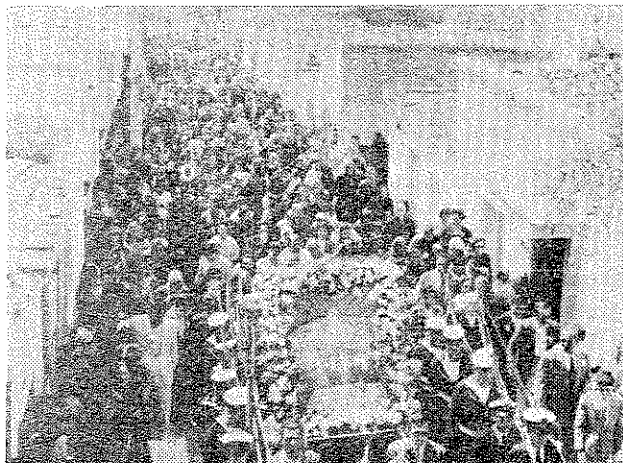
Ἀμέσως ἐδημιουργήθη κλίμα ἐμπολέμου ἀναμονῆς !

Ὁ ἱεροψάλτης ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον «Ἡ Γέννησις σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν». Προκλητικώτατα εἰς ἀξιωματικὸς κραυγάζει «οὐχὶ ἡ Γέννησις Σου, ἀλλὰ Μνήμη Δικαίου»

Κατὰ τὰς 2 1)2 μετὰ μεσονύκτιον ἤρχισαν νὰ ἀποχωροῦν αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις. Παρέμειναν μόνον 3 φαντᾶροι, οἱ ὅποιοι καὶ αὐτοὶ ἀπεχώρησαν

Ἀπὸ τὸν ἑορτασμὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς Κορυδαλλὸν (Καραχάλιου)

Ἀπὸ τὸν ἑορτασμὸν Ζωοδόχου Πηγῆς Πειραιῶς· τιμητικὸν ἄγημα ναυτικὸν περιβάλλει τὴν ἱερὰν εἰκόνα

ΛΑΜΠΡΑ ΔΡΑΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ

Ἀθρούβως, χωρὶς τὴν σκόνῃ τῆς ματαιοδοξίας καὶ τὰς τυμπανοκρουσίας τῆς φαρισαϊκῆς ἐπιδείξεως, ἐργάζεται ἡσύχως καὶ χριστιανοπρεπῶς ἡ «Παναγία Ὁδηγήτρια». Σκορπᾷ παντοῦ καλωσύνην. Εἶναι ἀπρόσωπος.

Συντάκτης μας ἐπεσέφθη τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῶν Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων τῆς ἐν λόγῳ Ὁργανώσεως καὶ ἐξήτησε στοιχεῖα διὰ τὴν δημοσίευσιν ἄρθρου σχετικῶς μετὰ τὴν δρασίν.

Ἡ κ. Ἀννα Λέκκα καὶ ἡ δ)νὶς Βασιλικὴ Κόντου εἶχον τὴν καλωσύνην ἐξ ὀνόματος καὶ κατ' ἐντολὴν τοῦ Δ.Σ. νὰ μᾶς ἐκθέσουν τὰ ἐξῆς:

Τέσσερα δόλολληρα ἔτη ἐλέρασαν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Σωματείου «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια» καὶ τὸ ὁποῖον συνεστήθη κατόπιν εὐλογίας τοῦ ἀειμνήστου προέδρου μας πρώην Φλωρίνης Κυροῦ Χρυσοστόμου, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἔδωκε καὶ τὴν ἐπωνυμίαν εἰς αὐτό.

Ἡ διαρρέυσασα τετραετία τῆς λειτουργίας τοῦ

ᾠδα 3 1)2 ! Ἡμερήματα !

Ἡ ἀγρυπνία ἐτελείωσε ἄνευ ἐπεισοδίων. Τὶ θὰ γίνῃ ὁ παπᾶς ;

Μήπως ἐνεδρεῖσιν διὰ νὰ τὸν συλλάβουν ;

Ἀμέσως τότε ὅλο τὸ πλῆθος παρετάχθη κατ' ὁκτάδας καὶ εἰς τὴν μέσσην εἶχε τὸν ἱερέα.

Κατηνύοντο πρὸς τὴν Λεωφόρον Κηφισίας.

Ἐξαφνα ἐμπρὸς εἰς τὸν «Εὐαγγελισμόν» συναντοῦν ἕνα αὐτοκίνητον.

Ἦτο ὁ κ. Ἀνδρέας Βαπορίδης.

Παρέλαβε τὸν ἱερέα εἰς τὸ σπίτι του καὶ τὸ πλῆθος διελύθη ἡσύχως.

Μὲ τοιοῦτον ἐνθουσιασμόν καὶ μὲ τοιαύτην μαχητικότητα ἐχωρτάσθησαν τὰ πρῶτα Χριστουγεννα τὸ 1925.

σωματείου μας ἀποτελεῖ ἄθροισμα ποικίλων καὶ πολλαπλῶν ἀγαθοεργῶν πράξεων τὰς ὁποίας ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ σωματείου μας ἐπετέλεσαν τὰ κατὰ καιροὺς Διοικητικὰ Συμβούλια αὐτοῦ.

Ἡ κατ' ἔτος συνεχομένη γεν. συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ σωματείου μας ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καὶ τὸ κυρίαρχον σῶμα αὐτοῦ λαμβάνει γνῶσιν ἐφ' ὅσον τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. ὥς καὶ τῶν οἰκονομικῶν ἀπολογισμῶν διαχειρίσεως αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ πιθανὸν δὲν θὰ εἶναι γνωστὴ εἰς πολλοὺς ἡ ἐν γένει δραστηριότης τοῦ σωματείου μας τὸ Δ. Σ. ἔκρινε σκόπιμον νὰ ἐκθέσῃ εἰς τῆς παρουσίας τὰ πρὸ ἐνδιαφέροντα σημεῖα τῆς τετραετοῦς ἐργασίας τοῦ σωματείου, μετὰ τὴν βεβαιότητα ὅτι οἱ θὰ μᾶς βοηθήσουν διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ θεαρέστου ἔργου αὐτοῦ.

Ἡὼς διατίθενται αἱ συνδρομαί, αἱ δωρεαὶ καὶ τὸ προῖον τῶν λαχ. ἀγορῶν

Ἡμέριμα ἀπόρου ὁφρανοῦ καὶ ἀσθενοῦς παιδιοῦ. Ἐπένδους, ὑπόδησις αὐτοῦ. Πληρωμὴ διδάκτρων καὶ ἀγορὰ σχολικῶν βιβλίων. Πλέον τῶν 600 παιδιῶν ἔχουν εὐεργετηθῇ.

— **Ἀγορὰ πευκοφύτου οἰκοπέδου ἐν Βαρυμπόμπῃ, ἡ ὁρμὴς φρέατο.** βάθους 36 μέτρων, πρὸς δημιουργίαν παιδικῆς Κατασκηνώσεως, διὰ τὴν ἀνωτέρω κατηγορίαν παιδιῶν. Τοὺς παρέχεται ἐξοχή, πλουσία καὶ ὑγιεινὴ τροφή, βιταμίνες καὶ ἐν δευτέρῳ μετὰ ἐνδύματα καὶ ὑποδήματα. Τὰ ἀναπτύσσει θεησκευτικῶς καὶ κοινωνικῶς.

— **Τὸ Σωματεῖον ἔλαβε συγχαρητήρια** τόσον ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας, ὅσον καὶ ἀπὸ τὸν ἱ. λληνικὸν ἱερὸν Συναγῶν, διὰ τὴν ὁργάνωσιν τῆς Κατασκηνώσεως, διὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀρτίαν λειτουργίαν αὐτῆς.

— **Βοηθήθη** τοὺς σεισμοπαθεῖς καὶ πλημυροπαθεῖς ἀδελφοὺς μας τοῦ Βόλου, Λαρίσης καὶ λοι-

Ἀπὸ τὴν περιφορὰν τῆς εἰκόνης Ζωοδόχου Πηγῆς διεκρίνεται πλῆθει τοῦ ἱεροῦ Κλήρου ὁ παλαίμαχος ἀγωνιστὴς κ. Γεώργ. Κόττης

Ἀπὸ τὸν ἑορτασμόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν Θεσσαλονίκῃ. Διακρίνεται ὁ αἰδεσιμ. ἐφημέριος Σάββας Παπαδόπουλος ἐν μέσῳ τοῦ Ποιμνίου του

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Πανήγυρις

Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Γεωργίου Τροπαιοφόρου Θεοφάνειας

Τὴν 23ην Ἀπριλίου κατὰ τὸ πάτριον ἑορτολόγιον ἐπανηγύρισεν ὁ φερώνυμος Ἱερός Ναός τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ὅστις εἰς τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ εἶναι καλαισθητικώτατος ἀπὸ διαφόρους εἰκόνας καὶ παραστάσεις.

Ἀφ' ἐσπέρας ἐγένετο κατανυκτικὸς ἐσπερινὸς ὑπὸ τοῦ ἀκαταπονήτου Ἱερέως ἡμῶν πατρός Σάββα Παπαδοπούλου εἰς τὸν ὁποῖον παρευρέθησαν πολλοὶ εὐσεβεῖς Χριστιανοί.

Τὴν ἐπαύριον, κυρίαν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως, ἀπὸ πολὺ ἔνωρὶ οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ κατὰ πηνάς μάζας εἰσέρρεον εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν, ὅστις μετ' ὀλίγην ὥραν ἦτο κατὰ μέστος πυκνοτάτου ἐκκλησιασματος, πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν μετέπειτα ἐλθόντων δὲν ἦτο δυνατόν νὰ προχωρήσουν ἐντὸς τοῦ Ναοῦ καὶ ἠναγκάζοντο νὰ παραμένουν εἰς τὸ προαύλιον καὶ τὴν συνεχομένην πλατεῖαν ἣ ὁποία ἐγέμισεν πιστῶν.

Μετὰ τὴν Δοξολογίαν ἐψάλη ἡ εὐχὴ τῆς ἁγιοκλασίας καὶ κατὰ τὴν Θεῖαν λειτουργίαν ἐγένετο κατὰ τὸν ἑκκλησιαστικὸν ὁμιλίας πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἡμῶν πρωτοπρεσβυτέρου Σάββα σχετικῶς μετὰ τὸν ἑορταζόμενον Ἅγιον. Εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας καὶ πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν ἐδ-ευτερολόγη

πῶν περιοχῶν, ἀποστέλλοντας δέματα ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως.

— Ἡ πανδρεΐα ἄπορα καὶ ὄρφανὰ κορίτσια, συλλέγοντας μεταξὺ τῶν μελῶν, ὅ,τι χρειάζεται ἕνα καινούργιο σπιτικό.

— Ἡ πατίζει ἄπορα παιδιά.

— Ἡ σιτηθεὶ ἀπόρους ἀσθενεῖς, εἰσάγει αὐτοὺς εἰς Νοσοκομεῖα, τοὺς παρακολουθεῖ, ἀγοράζει φάρμακα ἢ ὅ,τι ἄλλο χρειασθῇ. Ἐνδύει καὶ ὑποδύει αὐτοὺς.

— Ἡ πικρὴ εἰς Νοσοκομεῖα, Ὁρφανοτροφεία, Ἰδρύματα. Διανομὴ γλυκισμάτων, φρουτῶν, βιβλίων.

— Ἡ ληρώνει ἐνοίκια εἰς ἀπόρους πρὸς ἀποφυγὴν ἐξώσεως τῆς οἰκογενείας τῶν, ἰδίως ἐν καιρῷ χειμῶνος.

— Ἀποφυλάκισις ἀτόμων ἀδυνατούντων νὰ πληρώσουν διάφορα μικροποσά καὶ ἀπόδοσις αὐτῶν εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν.

— Οὐιλία, Κηρύγματα.

Ἡ ἀνωτέρω ἐργασία γίνεται ἀπὸ πολλὰς Κυρίες καὶ Δεσποινίδες, οἱ ὁποῖες ἐαγάζονται ἐθελοντικῶς καὶ τὰ χρήματα συλλέγονται ἀπὸ τὰ μέλη μας ἢ ἀπὸ ὀλίγας δωρεάς.

Σκεφθῆκατε ποτὲ ὅτι μετὰ τὴν δραχμὴν, τὰ μέλη μας καὶ οἱ ὀλίγοι δωρηταὶ μας, στηρίζετε σεῖς, ἡ καθ' ἑμιά σας τὸ ἀνωτέρω οἰκοδόμημα;

Σκεφθῆκατε ποτὲ ποιά εἶναι ἡ δική σας συμβολὴ εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ Σωματείου;

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ σημειοῦμεν, ὅτι ἀνώνυμος Κυρία προσέφερεν εἰς μνήμην τοῦ Ἀγίου Προέδρου δοχ. 10.000 (δέκα χιλιάδας) καὶ μοναχὸς ἐξ Ἀγίου Ὁρους δοχ. 1.000 (χιλίας), διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ὁργανώσεως «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια».

σεν ὁ ὥς ἄνω Ἱερεὺς σχετικῶς μετὰ τὴν ἀνωμαλίαν, ἣ ὁποία ἐδημιουργήθη ὑπὸ τῆς καινοτομησάσης Ἐκκλησίας καὶ ἐπῆλθε ὁ διχασμὸς τῶν Χριστιανῶν εἰς δύο ἀντιμαχομένας παρατάξεις, παροτρύνας τοὺς πιστοὺς ὅπως μένουσι πιστοὶ εἰς τὰς παραδόσεις καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἁγίων πατέρων τῶν 7 Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Μετὰ τὸ πέρας καὶ τὴν διανομὴν τοῦ Ἀντιδόρου, ἐξῆλθον εἰς ἀναμνηστικὰ φωτογραφίας.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

ΒΟΛΟΣ

Ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης τοῦ ἐν Βόλῳ Παραρτήματός μας «Ὁ Ἱερός Πολυκάριπος», κατέβαλε καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἀόκνους προσπάθειάς, ὥστε κατὰ τὴν μεγάλην καὶ χαρμόσυνον ἑορτὴν τῆς Ἀναστάσεως «μηδεὶς ἐξέλθῃ πεινῶν». Εἰς πεντήκοντα καὶ πλέον ἀναξιοπαθούσας οἰκογενείας διένειμε τὸ ποσὸν τῶν 4.000 δραχμῶν, λαβούσης ἐκάστης οἰγενείας 50 ἕως 100 δραχμὰς ἀναλόγως τῶν μελῶν καὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς.

Ἐκ παραλλήλου τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Παραρτήματος καὶ ὁμοῖοι Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων ἀδελφῶν, ἐπεσκέφθησαν τὰ εὐαγγ. Ἰδρύματα τῆς πόλεως καὶ προσέφερον εἰς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ εἰς τροφίμους αὐτῶν αὐτὰ καὶ κουλούρια.

Τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Βόλου ἐπεσκέφθησαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Παραρτήματος κ. Δημ. Παυλῆς μετὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Ἀν. Τασοῦδη καὶ δεσποινίδων ἀδελφῶν, κομίσαντες τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα «Χριστὸς Ἀνέστη» καὶ εὐχὴ θέντες αὐτοῖς καλὴν ἀνάρρωσιν. Τὸ Γηροκομεῖον τῆς πόλεως ἐπεσκέφθη ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Ἀθ. Ἀγγελόπουλος μετὰ ὁμίλου Κυριῶν καὶ δεσποινίδων ἀδελφῶν. Τέλος τὰ παιδάκια τοῦ Ὁρφανοτροφείου καὶ τοὺς ἐν Φυλακαῖς κρατούμενους ἐπεσκέφθη, μετ' ἄλλου ὁμίλου Κυριῶν καὶ δεσποινίδων ἀδελφῶν, ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Παραρτήματος κ. Μιχ. Κιάφας.

Εἰς ἅπαντα τὰ εὐαγγ. ταῦτα Ἰδρύματα καὶ εἰς τὰς Φυλακάς, τὰ προσφερθέντα πασχάλινά δῶρα ἐσυννοδεύθησαν μετὰ καταλλήλους παρηγορητικῶν καὶ χριστιανικῶν λόγων.

Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἀνωτέρω κινήσεως ἔσχεν τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τοῦ «Ἱεροῦ Πολυκάριπου», ἣ ὅλη δὲ ἐπιμέλεια τῆς σ. λογιᾶς καὶ τοιαύτης τῶν προσφερθέντων πασχάλινῶν δώρων ἀνήκει εἰς τὴν ἐκλεκτὴν ἀδελφὴν καὶ Γαμίαν τῆς Ἀδελφότητος δεσποινίδα Μαυροπαπαδοπούλου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων εἴτε ἀπὸ ὀφειλῶν συνδρομῶν ἐφημερίδος ἢ διαφόρους ἄλλας ἰσφορὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἀπευθύνεται ΜΟΝΟΝ πρὸς τὸν Ταμίαν Ἱερομ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΝ, δόδος Κένυγος 32—Ἀθήναι.

(Ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς)

ΚΡΑΤΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Υπὸ τοῦ δικηγόρου κ. Σ. Ἀγραφιώτου

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Διὰ τοῦτο ταλανίζει ὁ Προφήτης ἐξ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ τοὺς μετακινούντας μονομερῶς τὰ ὅρια τῆς πίστεως τὰ τεθέντα ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐπὶ τὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

«Μὴ μέτερα ὅρια ἃ οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἔθεντο».

Τὰ ὅρια ταῦτα μετεκίνησε πρῶτος ὁ Πάπας τῆς Δύσεως καὶ κατόπιν αὐτοῦ ὁ Λούθηρος καὶ ὁ Καλβῖνος καὶ πάντες οἱ τούτους ἀκοινοῦντες εἰς τὴν πλάνην αὐτῶν τοὺς ὁποίους ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποκαλεῖ αἰρετικούς.

Μὴ παραδεχόμενοι οὗτοι τὰ ἐπὶ Μυστήρια τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας δὲν δύνανται νὰ τύχωσι σωτηρίας. Πλάνη δὲ εἶναι νὰ νομίζει τις ὅτι ἔχει διέξοδον χωρὶς ἐν τῇ πραγματικότητι νὰ τὸ ἔχῃ.

Ἴδιον τῶν πλανωμένων ἐστὶ τὸ καταδιώκων ἐλλείπει θείας χάριτος τοὺς πιστοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ καὶ δημιουργεῖ σχίσματα καὶ ἔριδας.

Ἴδιον δὲ τῶν πιστῶν περιβαλλομένῃν ὑπὸ τῆς θείας χάριτος τὸ διδάσκειν, συμβουλεύειν καὶ νουθετεῖν σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν σεπτῶν παραδόσεων.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω πλάνην ὑπάγονται καὶ οἱ λεγόμενοι σήμερον νεωτερισταί, οἵτινες ἐγωῖστικῶς πνεύματι ἀγόμενοι μετεκίνησαν τὰ ὅρια τῆς πίστεως ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς πρὸς τὴν Δύσιν δεχθέντες τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον, τὸ ὁποῖον ἀναθεματίσθη ὑπὸ τῶν Μεγάλων Τοπικῶν Συνόδων Τριῶν ἐπὶ Πατριαρχοῦ Κωνσταντινουπόλεως Ἱεροῦ τοῦ Βου κατὰ τὰ ἔτη 1583, 1587 καὶ 1598 καὶ Μιᾶς ἐπὶ Πατριαρχοῦ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθίμου 1848 τὰ πρακτικὰ τῆς Μεγάλης ταύτης Συνόδου ὑπεγράφησαν καὶ παρὰ τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχίας καὶ Ἀλεξανδρείας, οἵτινες σεβόμενοι τοὺς Ἁγίους Πατέρας τῶν ἐπὶ τὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἀπέστειλαν καὶ ἐγκύκλιον πρὸς ὅλας τὰς Ὁρθόδοξους Ἐκκλησίας τοῦ κόσμου δι' ἧς αὐθεντικῶς ἔλεγον ταῦτα.

«Κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας, ἣν παρελάβομεν πατριστατικῶν ἀνδρῶν ἀδόλων ἀποστρεφόμενοι πάντα νεωτερισμὸν ὡς ὑπαγόρευμα τοῦ διὰ βόλου Ὁ δεχόμενος νεωτερισμὸν καταλέγει ἐλλειπὴν τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν, ἀλλ' αὕτη πεπληρωμένη ἤδη ἐσφράγισται μὴ ἐπιδεχόμενη μήτε αὐξησὶν μήτε μείωσιν. Ὁ δὲ τολμῶν ἢ προᾶξαι ἢ συμβουλεῦσαι ἢ διανοηθῆναι τοῦτο, ἢ ἢ ἢ ἢ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἢ ἢ ἢ καθυπεβλήθη εἰς τὸ αἰῶνιον ἀνάθεμα διὰ τὸ βλασφημεῖν εἰς τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὡς τάχα τοῦτο μὴ ἀρετῶς λαλήσαν ἐν ταῖς Γραφαῖς καὶ Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις».

(Συνεχίζεται)

ΣΚΗΝΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΩΣΙΝ

Ἡ βεβήλωσις τῶν Ἱερῶν

Τὴν περιγραφὴν καὶ τὴν λεηλασίαν καὶ τὴν διαρπαγὴν τῶν Ἱερῶν πῶς νὰ τὴν διατυπώσῃ καὶ νεῖς μὲ λόγια ; Ἐρριπτον κατὰ γῆς ἄτιμα τὰς εἰκόνας καὶ τὰ ἀφιερώματα καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ καὶ ἀφοῦ ἐτραβοῦσαν ἀπὸ αὐτὰ τὰ κοσμήματα, ἄλλα τὰ πετοῦσαν στὴν φωτιά καὶ ἄλλα τὰ ἐκάναν μικρὰ κομματάκια, τὰ ἔσπαζαν καὶ τὰ πετοῦσαν στοὺς δρόμους, ἄνοιγον τὰς θήκας τῶν μακαρίων ἀνδρῶν ἐβγαζαν ἔξω τὰ λείψαντά τους καὶ ἀφοῦ τὰ διέλυαν, τὰ ἐσκόρπιζον εἰς τὸν ἀέρα καὶ μερικὰ ἄλλα τὰ πετοῦσαν εἰς τὰς ρύμας. Τὰ δοχεῖα καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰ δισκοπότηρα, ποὺ ἐδέχοντο τὴν ἁγιοτάτη θυσίαν, ἄλλα τὰ ἐχρησιμοποιοῦσαν διὰ προπόσεις καὶ διὰ νὰ μεθοῦν καὶ ἄλλα τὰ ἔσπαζαν, τὰ ἐχώνευαν καὶ τὰ πουλοῦσαν. Ἱερὰ σκευὴ καὶ πολύτιμα πέπλα ὑφασμένα μὲ πολὺ χρυσάφι καὶ ἄλλα ποὺ λαμποκοποῦσαν ἀπὸ τοὺς πολυτίμους λίθους καὶ τὰ μαργαριτάρια, μερικὰ τὰ πουλοῦσαν σὲ ἀνθρώπους πολὺ ἐλεεινοὺς γιὰ κακὴ χρῆσιν καὶ ἄλλα τὰ πετοῦσαν εἰς τὴν φωτιά γιὰ τὸ χρυσάφι.

Κριτόβουλος

Ἡ σπαραγμὸς τῶν πάντων

Καὶ ἠμποροῦσε νὰ ἰδῇ κανεὶς παράξενο θέαμα καὶ πολλοὺς θρήνους καὶ ποικίλας καὶ ἀμετρήτους αἰχμαλωσίας τῶν εὐγενῶν ἀρχοντισσῶν καὶ παρθένων καὶ τῶν ἀφιέρωμένων εἰς τὸν Θεὸν ποὺ τίς ἔσερνον οἱ Τοῦρκοι ἀλύπητα ἀπὸ τὰ μαλλιά τῆς κεφαλῆς ἔξω ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας μὲ κλάματα, τὴν βοή καὶ τὸ κλάμα τῶν παιδιῶν, τοὺς ἱεροὺς καὶ ἁγίους ναοὺς λεηλατημένους, ποῖός θά διηγηθῇ αὐτὸ τὸ φρικτὸ ἔκκουσμα ; Ἐβλεπε κανεὶς τὸ θεῖον αἷμα καὶ τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ νὰ χύνεται καὶ νὰ πετιέται κατὰ γῆς καὶ τὰ πολύτιμα δοχεῖα τῆς ἁγίας κοινωνίας ἄλλα νὰ σπάζουν καὶ ἄλλα νὰ κλέβουν τὸ ἴδιο ἔκαναν καὶ τὰ κοσμήματα καὶ τὰς εἰκόνας μὲ χρυσὸ καὶ ἀσήμι καὶ πολύτιμα πετράδια καταπατοῦσαν. Ἡρπαζον τὰ διακοσμητικὰ ὑφάσματα καὶ ἔκαναν κλινοσκεπάσματα καὶ τραπεζομάντηλα καὶ μὲ τὰς ἱερατικὰς στολὰς καὶ τὰ ἐνδύματα ἀπὸ μετάξι καὶ χρυσοῦφαντα ἐσκέπαζον τὰ ἄλογα καὶ ἄλλοι ἔτρωγον ἐπάνω εἰς αὐτὰ καὶ ἥρπαζον τὰ πολύτιμα μαργαριτάρια τῶν Ἁγίων κειμηλίων, κατεπάτουν τὰ ἅγια λείψανα καὶ πολλὰ ἄλλα ἀξιοθρήνητα ἀνοσιουργήματα ἔκανον οἱ πρόδρομοι τοῦ ἀντιχρίστου. Ὡ! τὰ σοφὰ Σου θελήματα, Χριστέ Βασιλεῦ, πόσον εἶναι δυσκολοεξηγήτητα καὶ ἀνεξιχνίαστα ;

Φρατζῆς

Τὸ Τηλέφωνον τῶν Γραφείων μας

622-952

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

Ἡ ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Ἐκ τοῦ «Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου» μας ἐδόθησαν εἰς διαφόρους ἀσθενεῖς καὶ ἀπόρους κατὰ τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον καὶ Μαῖον δραχμαὶ 3530.

Ἐκ δὲ τοῦ Ἑνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, τοῦ Ἱ. Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Ταμπουρίαν) κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἁγίου Πάσχα ἐδόθησαν δραχμαὶ 3060.

Κοινωνικὴ κίνησις

ΓΑΜΟΙ

Τὴν Κυριακὴν 27/4/59 εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Τριῶν Ἱεραρχῶν Κοινότητος Θεσφνίκης καὶ ἐν μέσῳ πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος αἰσιταμένου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ὡς ἄνω Κοινότητος κ. κ. Προέδρου Νικολοπούλου, ἀντιπροέδρου Παν Κοσσοῦ, ταμείου Βασιλ. Εἰσπρατιάδου καὶ τῶν συμβούλων κ. κ. Ἀντ. Πέππα, Ἀγ. Σάλλα, Σουλᾶ καὶ λοιπῶν καὶ τοῦ Βουλευτοῦ Θεσφνίκης κ. Ἀλεξάνδρου Βουγιατζῆ, ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀθανασίου Ἀντ. Γράμπα καὶ τῆς διδος Ἑλπίδος Ἱ. Τζιβανίδου.

Τὸ Μυστήριον ἡλόγησαν οἱ αἰδεσιμώτατοι πρωθιερεῖς Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Γεωργίου καὶ Νεστωρος Παπᾶ Σάββας Παπαδόπουλος, ὁ προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Τριῶν Ἱεραρχῶν Παπᾶ—Στυλιανὸς Μυσᾶς καὶ ὁ πανοσιώτατος Ἱερομόναχος Ἀγαθάγγελος Βούρδουλας,

Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Θεόδωρος Γράμπας. Εἰς τοὺς νεονύμφους εὐχόμεθα εὐτυχίαν καὶ μακροήμερευσιν.

—Εἰς τὸ Εὐλόγιαστρον ἐγένοντο οἱ γάμοι τοῦ ἐκλεκτοῦ νέου καὶ πολυτίμου παραγόματος τοῦ ἐν Κορίνθῳ Παραρτήματος, κ. Παύλου Ζάχου μετὰ τῆς διδος Μαρίας Μαχαλιαῆς, θυγατρὸς τοῦ Ἱερέως μας Σπυρίδωνος Μαχαλιαῆ, ὅστις κ' ἡλόγησε τὸ μυστήριον. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Ἱ. Παῖβανας.

Συγχαίρομεν τὸ εὐάριστον ζεύγος καὶ εὐχόμεθα ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ τὴν ζωὴν των.

Ἀπὸ τὰς πανηγύρεως

Τὴν Παρασκευὴν τῆς Διακαινησίμου, ὡς ἀνηγγέλη, ἐπανηγγερίσθη μεγαλοπρεπῶς ἡ εὐαγγελία τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς εἰς τὸν ὁμώνυμον ἐν Πειραιεὶ Ἱερὸν Ναόν. Ἐγένετο πανηγυρικὴ λειτουργία καὶ ὁμιλία ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀρχιμ. Ἀκακίου Παπᾶ. Ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο περιφορὰ τῆς εἰκόνης, πλαισιωθεῖσης τῆς πομπῆς ἀπὸ τιμητικῶν ἐκ ναυτῶν ἄγħμα.

Συγκινητικὴ ἀνίμνησις

Εἰς τὴν φιλολογικὴν αἴθουσαν «Παρνασσός» ἐδόθη συγκινητικὴ τελετὴ κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (29—5—1453) ὑπὸ γνωστῆς ὀργανώσεως, τὴν ὁποίαν τόσον ἐμπνευσμένως κατευθύνει ὁ κ. Καρράς. Διὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἄνδρων καὶ τῶν λαϊκῶν δομάτων, τῶν ἐμπνευσθέντων ἀπὸ τὸ γεγονός τῆς ἀλώσεως, μετεφέρθη ὁ ἀκροατὴς εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ συνέλαβε τὴν εὐθύνην του ὡς χριστιανοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλλήτου.

Τελετὴ ἀγάπης

Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου (Ταμπουρία Πειραιῶς) τὴν Κυριακὴν τοῦ Παραλύτου διοργανώθη ὑπὸ τῆς φιλανθρωπικοῦ ἀδελφότητος «Κοινωνοὶ τοῦ πόνου» συγκινητικὴ τελετὴ ἐπενδύσεως ὁρφανῶν καὶ ἀπόρων κοριτσιῶν. Κατ' αὐτὴν ὁμίλησε σχετικῶς ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀρχιμ. Παντελεήμων Τσιλούρης, ὡς ἐπίσης καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπογραμμίσας τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ὄργάνωσις αὕτη ἐργάζεται ὑπὸ τὴν εὐλογίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἑξῆρας τὴν δρᾶσιν τῆς.

Ἐνθερμος ἀπολογητὴς

Αἱ στίλαι τῆς ἡμερησίας ἐφημερίδος «Βραδυνή» ἐξαγνίζονται καθ' ἑκάστην Τετάρτην ἀπὸ τὰ μυρίονα ἄνθη τοῦ πνευματικοῦ παραδείσου τοῦ λογιτέχνου κ. Κ. Μπασιᾶ, δι' ὃν οὗτος ἀδιαλείπτως καὶ μαχητικῶς ὑπερασπίζεται τὸν ὑπερόχον καὶ ἀγγελολομήτου θεσμοῦ τοῦ Μοναχικοῦ βίου. Κανεὶς δὲν πρέπει νὰ ἀμελήσῃ νὰ ἀναγνωσῇ τὰ ἄρθρα αὐτά, τὰ ὁποῖα ραπίζουν ἡχηρότατα τοὺς ἐπὶ γούνασιν ἐπιλαμβανομένους ἐνὸς ἀγῶνιστου θεσμοῦ, οἷος ἡ Μοναχικὴ πολιτεία. Αὐτοῦμεθα, διότι ἡ ἔκτασις τῶν ἁρθῶν δὲν ἐπιτρέπει ἀναδημοσίευσιν.

Δὲν ἀποκλείεται ὅμως νὰ δημοσιεύσωμεν ἐπιτομὴν τούτων. Ἐπὶ τοῦ παρόντος συγχαίρομεν θερμῶς τὸν σεβαστὸν φίλον κ. Μπασιᾶν, διὰ τὴν ἀλήθειαν, ἣν τόσον μαχητικῶς ὑποστηρίζει.

Συγχαρητήρια

Ὁ Σύμβουλος τοῦ ἐν Ποταμίᾳ Θάσου Παραρτήματος κ. Παναγιώτης Π. Δημητρίου ἐξελέγη Πρόεδρος Κοινότητος Ποταμιάς. Συγχαίρομεν τὸν τιμηθέντα κ. Δημητρίον καὶ εὐχόμεθα ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἐνισχύῃ.

Κανεὶς νὰ μὴ λησμονήσῃ

Ὅλοι ἔχομεν καθήκον νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν ὁργάνωσιν τῆς ἀγάπης «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια», διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ προετοιμαζομένη φιλανθρωπικὴ ἀγορά. Αἱ Κυρίαι καὶ Δεσποινίδες τῆς ὁργανώσεως αὐτῆς εἶναι αἱ μυροφόροι τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Πρὸς τὰ αἰ ἀβρότητα;

Ἡ ἐπίσκεψις ἀνωτάτων ἀξιωματοῦχον τοῦ Κράτους καὶ μάλιστα ἐν ἐσθίσει αὐστηραῖς, πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἀντικλ. Ἐκκλησίας, νομίζομεν, ὅτι διαφεύγει τὰ ὄρια μιᾶς συνήθους ἀφρότητας καὶ διερωτώμεθα: Εἰς τί νὰ ἀποβλέπουν αὐταί;